

Vanuit Kärnten naar Grado in Italië

Subtropisch schiereiland in de Golf van Venetië

Grado is een schiereiland gelegen in de Golf van Venetië/Golf van Trieste. Een geweldige bestemming als er in Oostenrijk eens een dag slecht weer op komt is. Omringd door het warme water is de temperatuur er subtropisch te noemen en dat is te zien aan de prachtige bloemen en palmbomen die er te vinden zijn.

Vanaf Villach in Oostenrijk is de afstand 180km en dat is dus goed te doen op een dag. Wij hebben ook nog gepland om de terugweg via de mooie route naar Monfalcone te rijden. Vanaf Monfalcone is het nog eens 200km terug naar Villach. Het grootste deel wordt gereden op de Italiaanse autowegen, waar langere afstanden snel kunnen worden afgelegd.

We vertrekken 's morgens op tijd vanuit Nötsch bij Villach. Het is maar een kort stukje tot aan de grens. De autobaanroute (A2 Oostenrijk/A23 Italië) door de Alpen is heel mooi, vooral het deel tussen Pontebba en Möggl, met de vele tunnels en de schilderachtige diepe kloven.

De weerman heeft gelijk gekregen, we verlaten Oostenrijk met flinke regenval en een laaghangend wolkendek. De rest van de dag zou het er niet veel beter worden. Zodra we de bergen achter ons laten en afdalen richting Udine, wordt het droog maar is het nog wel bewolkt. We hebben al vaker ervaren dat als we de Alpen achter ons laten, het weer prima is, dus zeer geschikt om voor een natte dag te vluchten.

De A23 eindigt bij Palmanova aan de A4. Rechts richting Venetië, links richting Trieste. We nemen links en gelijk bij de volgende afslag al weer verruilen we de A4 voor de 352. Deze loopt helemaal door tot in Grado. De 352 gaat door vele prachtige Italiaanse dorpjes en al snel begint ook de vegetatie te veranderen. Deze route heeft een zeer rijke geschiedenis. Wie er oog voor heeft, zal veel overblijfselen uit de Romeinse tijd waar kunnen nemen. Ruïnes of gerestaureerde gebouwen en vele plaatsen waar opgravingen worden verricht. Bij Aquiléla is ook een 2000 jaar oude Romeinse weg te bezoeken. Deze is vanaf de weg rechts al zichtbaar.

Vanaf Belvedere loopt er een lange brug naar Grado over de Lagune di Grado. De ondiepe Lagune is omgeven door een veelvoud aan eilanden en eilandjes. Eén van de grotere is Grado. Na de brug wordt het centrum duidelijk aangegeven. We gaan desondanks eerst linksaf langs de kust naar een verderop gelegen jachthaven met parkeerplaats. Daar willen we Reni nog even uitlaten en een vroeg boterhammetje nuttigen voor we het stadje ingaan.

We gaan eerst de boulevard bezoeken en daarna de haven midden in het dorp met het winkelcentrum eromheen. Door het centrum loopt een redelijke weg, verder bestaat het vooral uit smalle straatjes. We zoeken onze weg richting de boulevard en vinden er vlakbij een parkeerplaats. Via een trap komen we dan op de prachtig betegelde boulevard.

De lucht is nog steeds wat licht bewolkt, maar de temperatuur is zeer aangenaam warm. We lopen rechtsaf over de boulevard en zien verderop een mooi strand met parasols en ligstoelen. Heerlijk om er even rond te kuieren. Slechts twee uurtjes vanaf Oostenrijk kom je in een heel andere wereld.

In 2008 komen we op de camping in contact met een gezin wat onze tip voor Grado wil opvolgen, maar er speciaal voor dit strand heengaat. De volgende dag melden ze dat ze een geweldig dag hebben gehad, maar dat er voor dit strand wel moet worden betaald. In eerste instantie leek het een hoog bedrag voor gebruik van een ligstoel/parasol, maar later bleek er een groot deel borg in te zitten. Dat is natuurlijk keurig terugbetaald waardoor de netto kosten nog slechts enkele Euro's bedroegen

In Grado is veel aandacht besteed aan de beplanting. Veel kleine parkjes en overal bloembakken met weelderig in bloei staande bomen en struiken. In één van die parkjes vindt Janny een enorme dennenappel op de grond. Zo groot hebben we ze nog nooit gezien. Die is dus mee naar Nederland om daar later op een kerststukje te prijken.

In het dorp zien we veel typisch Italiaanse vervoersmiddelen. De bekende driewielige autootjes en allerlei fietsen voorzien van twee, drie of zelfs vier wielen.

We lopen vanaf het strand door het mooie stadje naar de grote haven midden in het centrum. Rondom de haven zijn de winkels, hotels en gezellige terrasjes te vinden.

Het winkelcentrum bestaat uit leuke steegjes en pleintjes waaraan veel kleine souvenirwinkels en boetiekjes liggen. Maar ik geniet het meest als ik op een terras mag zitten aan het water waar de boten in en uit varen. Een dergelijk terras is er niet moeilijk te vinden.

restaurants.... En bijna overal voorzien van een al dan niet overdekt terras. De een nog leuker dan de ander.

Wie in Grado graag wat wil eten, krijgt het moeilijk. De keus is enorm. Pizzeria's, snackbars,

Wel even opletten als je net als wij een hond bij je hebt. Een hond is in Italië niet erg welkom. Binnen zeker niet, maar vaak ook niet op het terras. Wij zoeken dan een plekje aan de rand van de straat zodat Reni net buiten het terras bij ons kan liggen. Ook in het openbaar vervoer zijn honden niet welkom. Als ze wel mee mag, dan alleen met muilkorf.

De haven ligt vol met speedboten en zeilboten, maar ook een groot aantal vissersschepen. Een gezellige bedrijvigheid rond het centrum. Ook rond de haven is alles aangekleed met mooie begroeiing in vele kleuren. Vooral de palmbomen hebben op ons als Nederlanders natuurlijk altijd een grote aantrekkingskracht.

En dan is er, hoe kan het ook anders in een vissershaven, de geur van zilt water en vis alom aanwezig. Voor een gewezen zeeman zoals ik, heerlijk vertrouwd.

De haven in het centrum is voor vaartuigen bereikbaar via een lang en recht kanaal. De meeste vissersschepen liggen vooral in het kanaal afgemeerd voor de kleine vissershuisjes. De kades vol met netten, tuig en andere onderdelen, een lust voor het oog. We lopen dan ook langs dit kanaal tot waar het eindigt in de open zee.

De haven in het centrum is voor vaartuigen bereikbaar via een lang en recht kanaal. De meeste vissersschepen liggen vooral in het kanaal afgemeerd voor de

Het is een gezellige wandeling zo tussen de groepjes Italiaans keuvelende vissersmensen en geeft een leuk beeld van hoe deze mensen hier wonen en leven.

De kade waarover we lopen eindigt bij weer een fraaie boulevard. Het lijkt pas onlangs aangelegd en rondom wordt nog druk gewerkt aan verschillende gebouwen. We vinden er ook een ruime hoeveelheid bankjes waar we even gebruik van maken en over de lagune uitkijken.

Inmiddels gaat de klok richting twee uur. We wilden op de terugweg nog via Monfalcone en daar misschien nog wat rondkijken, dus lopen we via verschillende leuke straatjes weer terug naar het centrum en onze auto.

En dan gaat het mis. We stappen in de auto en ik probeer deze te starten. Helaas, helemaal 'dood'. Geen contact, geen startmotor die draait..... niets. De auto is pas drie weken oud, maar dat zegt dus niets.

Uiteindelijk zien we onze auto pas 7 weken later in Nederland weer terug. Met een taxi zijn we terug in Oostenrijk gekomen. De geplande route via Monfalcone hebben we dan ook niet meer kunnen afmaken. Dat moeten we later dus nog maar eens overdoen en hier aanvullen.

Er gaat vanaf Grado een weg in die richting over verschillende eilanden. Ook zouden we daar ergens langs een mooi kasteel komen en verderop nog meer Romeinse overblijfselen te zien krijgen. We houden het tegoed.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |